

Kirjekuori:
Neiti Laina Silaloppi.
Ilmajoki. as.
Läh Stm Osmo
Leima: Kenttäpostia 8 VIII 40

Kirjeen teksti:

Luumäki 6. VIII.-40

Hyvä Laina!

Hyvää huomenta! Nyt on elokuun kalvasaamu, aurinko on ehtinyt heittää ensimmäiset säteet tuohon kauniin kellertävään vehnäpeltoon. Tämä on harvinaisen kaunis yhdistelmä, tuon peilityynen järven kanssa johon kuvastuu koko luonto.

Mitä kauniimpaa ja puhtaampaa voi ihminen toivoa silmänsä näkevän, sanotaan, että silmät on sielunpeili, järvi on luonnossa minun mielestäni samaa?

Muistuu mieleeni ne pohjanmaan laajat viljapelot, jotka kauniissa syyspuvussa odottavat elo-miestä sirppeineen korjaamaan talteen talven varalle.

Nämä on vain muistojen kalpeat-aaveet "täällä jossain" tämä lause kätkee paljon viime hankien ajalta?

Sen "esirippua" raottamalla näemme, suruja, ilonpilkahduksia, särjettyjä onnenunelmia ja paljon muuta sanoin tulkitsematonta? "Sieltä jostain" minäkin tulín sen valkean talon suojiin, korjaamaan ne kylläkin vähäiset vammat, jotka olin saanut puolustaessani tätä rakasta synnyinmaata! Niinkuin sanoit "ei sen Prinsin hatun sulka tuulessa heilunut vaan hän"---.

Muistatko vielä ne ensimmäiset päivät kun olin sairaalassa? Silloin näytti elämä minulle mahdollomalta, sentähden olin alakuloinen, olin haudata elämäni suuriin vastoinkäymisiin? Suo anteeksi, että tällaista valitusvirttä olen sepittänyt.

Nämä ovat niitä, jotka pitäisi unhottaa pois! Sanoit, että "elät hautajaistunnelmissa" sentähden että minä---

Pyydän anteeksi, sillä minä en voi sille mitään, että Sinä olet rakentanut minun persoonalle "pilvilinnoja" jotka minä niinkuin saduissa "peikko" olen rikkonut ja saattanut "Pikku Prinsessan"

silmät kyyneliin? Tällaista iskuja en koskaan Sinulle toivonut, Sinä joka olet ennen laulellut annoit nyt laulaa toisten Sinulle.

Jos se minun vuosilukuni oli “täräys” Sinulle, niin älä säästä minua siltä jymäykseltä, Sillä katson olevan minulla sama velvollisuus kestää se “jymäys”, kuin Sinun se “täräys”? Niin se valtakunnasta toiseen muutto ei minun puolestani haittaa mitään, sillä onhan meillä kirjoitus taito kumpasellakin. Olin unhottaa tärkeimmän, sydämelliset kiitokset kirjeestäsi, sillä niinkuin arvasit odotin sitä.

Voin tässä ohimennen mainita, että “Topi” ei ole minulle vielä kertaakaan siviilistä ehtinyt vastata, en tiedä onko Hänellä niin hauskaa, vai surullista toivotaan hauskaa.

Sinulla kuuluu olevan siellä paljon häitäkin tiedossa, koska pidät omat?

Toivottavasti Sinulla oli hauskaa siellä häissä, vai pitikö Sinun taasen olla “hovimestarina”?

Pyydän, että jos Sinä kultainen hyvä Laina kirjoittaisit, tälle “kulkuriprinsille” kyllä hän olisi sydämestään iloinen ja kiitollinen, ja muistelisi aina sitä kevättä jolloin hän oli sen herttaisen Lotan hoidokki.

Toivon hyvää ja hauskaa kesänloppua sydämestäni Sinulle---

Laina!

Kuulemiin

Osmo